

Arrest

nr. 204 549 van 29 mei 2018
in de zaak RvV X / IX

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Rootenstraat 21 bus 20
3600 GENK

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE RAAD,

Gezien het verzoekschrift X, X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 13 december 2017 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 26 oktober 2017 waarbij een aanvraag om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd onontvankelijk wordt verklaard en van diens beslissingen van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlagen 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2018.

Gehoord het verslag van de voorzitter van de Raad G. DE BOECK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. BEULS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden, bij aangetekend schrijven van 19 februari 2013, een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.2. De gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding nam op 21 maart 2014 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag van 19 februari 2013 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd wordt afgewezen.

1.3. Bij aangetekend schrijven van 14 april 2014 dienden verzoekers een nieuwe aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.4. De gemachtigde van staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 15 oktober 2014 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag van 14 april 2014 om, op medische gronden, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd wordt afgewezen.

1.5. Bij aangetekende brief van 21 november 2014 verzochten verzoekers nogmaals om, om gezondheidsredenen, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.6. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 4 mei 2015 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 21 november 2014 onontvankelijk wordt verklaard. Verzoekers stelden tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad.

1.7. Bij aangetekend schrijven van 23 juni 2015 dienden verzoekers opnieuw een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.8. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 5 augustus 2015 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 23 juni 2015 onontvankelijk wordt verklaard.

1.9. Bij arrest nr. 177 105 van 27 oktober 2016 vernietigde de Raad de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 4 mei 2014 waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 21 november 2014 onontvankelijk wordt verklaard.

1.10. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 7 december 2016 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 21 november 2014 ongegrond wordt verklaard

1.11. Bij aangetekend schrijven van 13 juni 2017 dienden verzoekers wederom, met verwijzing naar een medische problematiek, een verzoek in om tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.12. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 24 augustus 2017 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 13 juni 2017 onontvankelijk wordt verklaard.

1.13. Verzoekers dienden, bij aangetekend schrijven van 4 oktober 2017 nogmaals een aanvraag in om, met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, tot een verblijf in het Rijk te worden gemachtigd.

1.14. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 26 oktober 2017 de beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 oktober 2017 onontvankelijk wordt verklaard. Hij nam op 26 oktober ten aanzien van elk van de verzoekers tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

De beslissing waarbij verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf van 4 oktober 2017 onontvankelijk wordt verklaard, die verzoekers op 15 november 2017 ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 04.10.2017 bij onze diensten werd ingediend door:

-[S.A.][...]

-[S.G.][...]

-[S.S.][...]

Nationaliteit: Armenië

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.

Reden:

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 21.11.2014 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 04.10.2017 en in het bijgevoegde medische attest (zie bevestiging arts d.d. 26.10.2017 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Echter het voorgelegde medische getuigschrift bevat eveneens medische elementen die niet eerder werden aangehaald door betrokkene :

Artikel 9ter §3 – 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna Vreemdelingenwet), zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde heeft in een advies vastgesteld dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk.

Uit het medisch advies van de arts-adviseur d.d. 26.10.2017 (zie gesloten omslag in bijlage) blijkt kennelijk niet dat deze ziekte een reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit van betrokkene, noch een reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen behandeling is in het land van herkomst of het land waar hij verblijft.”

Dit is de eerste bestreden beslissing.

De bevelen om het grondgebied te verlaten die verzoekers op 15 november 2017 ter kennis werden gebracht vormen de tweede, derde en vierde bestreden beslissing.

1.15. Op 2 maart 2018 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging ten aanzien van elk van de verzoekers de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissingen werden verzoekers op 15 maart 2018 ter kennis gebracht.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

3. Over de ontvankelijkheid

De Raad merkt ambtshalve op dat, overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-06, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Opdat zij een belang zouden hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekers gegriefd zijn door de bestreden rechtshandelingen en dat zij nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden beslissingen moet verzoekers bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het is niet betwist dat aan elk van de verzoekers op 15 maart 2018 een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten ter kennis werd gebracht. Deze bevelen om het grondgebied te verlaten maken niet het voorwerp uit van enige procedure en zijn uitvoerbaar. Er blijkt derhalve niet dat de eventuele vernietiging van de in het kader van voorliggend beroep bestreden bevelen om het grondgebied te verlaten verzoekers nog tot voordeel kan strekken. Verzoekers' raadvrouw weerlegt deze vaststelling niet. Zij toont dan ook niet aan dat verzoekers nog een actueel belang hebben bij de nietigverklaring van de tweede, derde en vierde bestreden beslissing (cf. RvS 22 maart 2006, nr. 156.746; RvS 4 augustus 2006, nr. 161.703).

Het beroep is bijgevolg onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de tweede, de derde en de vierde bestreden beslissing

4. Onderzoek van het beroep gericht tegen de eerste bestreden beslissing

4.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de zorgvuldigheidsplicht en van de motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991).

Zij verschaffen de volgende toelichting:

"Volledig ten onrechte krijgen verzoekers een weigeringsbeslissing omtrent de aanvraag tot machtiging van verblijf om medische redenen, conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Dat deze beslissing evenwel strijdig is met artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde."

...

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat;

2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;

[2 4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk;]

[2 5°]2 in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Dat de dienst vreemdelingenzaken volledig ten onrechte stelt dat de gezondheidstoestand van verzoeker, [S.A.], ongewijzigd zou zijn ten aanzien de eerder ingediende aanvraag.

Eerstens dient benadrukt te worden dat de ziekte sikkelcelanemie wel degelijk therapie nodig heeft.

Kenmerkend voor de sikkelcelziekte zijn de pijnaanvallen.

De behandeling van sikkelcelziekte richt zich op het verminderen van de kenmerken.

Dat gebeurt door een multidisciplinair team. Zo'n team bestaat uit artsen en andere specialisten.

Antibiotica kunnen helpen om infecties te voorkomen of tegen te gaan. Het slikken van foliumzuur helpen bij het aanmaken van rode bloedcellen. Ook krijgen mensen met sikkelcelziekte elke 5 jaar een vaccinatie tegen een bacterie die longontsteking kan veroorzaken. Daarnaast is het advies om jaarlijks de grieprik te nemen.

Tijdens een sikkelcelcrisis is opname in een ziekenhuis nodig. Dan krijgt iemand pijnstillers en extra vocht met een infuus. Ook wordt dan soms bloedtransfusie gegeven; daarbij wordt gezond bloed met een infuus in de aderen gebracht. Zo heeft iemand minder pijn en haken er minder sikkelcellen in elkaar.

Bij ernstige sikkelcelziekte wordt soms om de paar maanden een bloedtransfusie gedaan. Daarbij vervangen normale rode bloedcellen de sikkelcellen. Dit kan een sikkelcelcrisis milder laten verlopen. Maar er kan ook te veel ijzer in het lichaam komen. Dit is schadelijk. Om dit te verminderen, kunnen medicijnen helpen. (www.erfelijkheid.nl/ziektes/sikkelcelziekte)

Door een eenvoudige lezing blijkt dat de stelling van de Dienst Vreemdelingenzaken dat er geen nood is aan een behandeling of dat de ziekte geen enkele fysieke weerslag vermeld[t], niet overeenkomt met de werkelijkheid.

Verzoeker heeft dus wel degelijk een behandeling nodig.

Eveneens dient gesteld dat hij onmogelijk een correcte medische behandeling kunnen genieten in zijn land van herkomst.

De beslissing maakt dan ook een ernstige schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, de motiveringsplicht, zoals vervat in de Wet Uitdrukkelijke Motivering van Bestuurshandelingen van 1991, alsook van de zorgvuldigheidsplicht.

Het dient dan ook benadrukt te worden dat deze beslissing als nietig dient beschouwd te worden en dient vernietigd te worden.

Er werd door de Belgische Staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoekers.

De bestreden beslissing komen tekort aan de zorgvuldigheidsplicht.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken."

4.2.1. Wat betreft de ingeroepen schending van de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven die aan de basis liggen van de eerste bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing en in het bijgevoegde medisch advies waarnaar in deze beslissing wordt verwezen kunnen worden gelezen, zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en hebben kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals vervat in de bepalingen van de wet van 29 juli 1991, voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Een schending van de motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de bepalingen van de wet van 29 juli 1991 wordt niet aangetoond.

4.2.2. Inzake de aangevoerde schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van de zorgvuldigheidsverplichting betogen verzoekers in eerste instantie dat verweerder onterecht heeft gesteld dat eerste verzoeker zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is. Zij wijzen erop dat bij eerste

verzoeker nu ook sikkelcelanemie werd gediagnosticeerd. Verzoekers gaan hierbij evenwel uit van een incorrecte lezing van het advies van de door verweerder aangestelde controlearts. In dit advies wordt uiteengezet dat de diagnose van anxio-depressie met psychotische kenmerken en van epilepsie in het raam van eerdere aanvragen om machtiging tot verblijf reeds werd aangevoerd en dat er, enkel wat betreft deze aandoeningen, die nog steeds medicamenteus worden behandeld en geen hospitalisatie vereisen, geen wijzigingen zijn. Verzoekers tonen niet aan dat deze vaststellingen incorrect zijn door erop te wijzen dat eerste verzoeker ook lijdt aan sikkelcelanemie. De door verweerder aangestelde controlearts heeft inzake de diagnose sikkelcelanemie – waarnaar ook reeds werd verwezen in de aanvraag om machtiging tot verblijf van 13 juni 2017 – slechts geïndiceerd dat “[i]n het SMG [...] geen enkele fysieke weerslag of nood aan behandeling [wordt] vermeld” en er derhalve “kennelijk geen sprake is van één ziekte die een risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft”. Verzoekers maken door in hun verzoekschrift uiteen te zetten dat in bepaalde gevallen mensen die lijden aan sikkelcelanemie wel nood hebben aan therapie niet aannemelijk dat verweerder of de door hem aangestelde controlearts de voorgelegde medische stukken niet aan een deugdelijk onderzoek heeft onderworpen of dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd geschonden. In deze stukken wordt immers, zoals de controlearts heeft aangegeven, niet vermeld dat eerste verzoeker omwille van het feit dat sikkelcelanemie werd gediagnosticeerd niet zou kunnen reizen of dat hij enige behandeling zou nodig hebben.

De beschouwingen van verzoekers laten de Raad niet toe een schending van de zorgvuldigheidsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet vast te stellen.

Het enig middel is ongegrond.

5. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing kan leiden aangevoerd en het beroep is onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de tweede, derde en vierde bestreden beslissing. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentwintig mei tweeduizend achttien door:

dhr. G. DE BOECK, voorzitter

dhr. T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK